

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2020 / 23 / ... / 20 JANUARI 2021**

Inzake De heer ... .., wonende te ..., bijgestaan door de heer ..., advocaat, kantoor houdende te ...,

Verzoekende partij

Tegen HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS, ..., met zetel te ..., vertegenwoordigd door de heer ..., algemeen directeur, bijgestaan door de heer ..., advocaat te ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 10 november 2020 heeft meester ... namens de heer ... .. beroep ingesteld tegen de tuchtstraf “het ontslag” dat hem werd opgelegd bij beslissing van de raad van bestuur van ... op 13 oktober 2020. Deze beslissing werd hem meegedeeld door de algemeen directeur van de ... bij aangetekend schrijven van 22 oktober 2020 en ontvangen door verzoeker op 23 oktober 2020.

1. Over de relevante gegevens de zaak

... is vast benoemd opvoeder in ... behorend tot de ... van het GO!, dat jongeren opvangt die school lopen in het buitengewoon onderwijs. ... verricht prestaties tijdens weekends, vakanties en schoolvrije dagen.

Op zaterdag 29 februari 2020 's morgens, bij het einde van zijn diensttijd, is de verzoeker betrokken bij een incident met een bewoner, ..., geboren op 6 juni

2012, waarbij ... een hoofdwonde oploopt. Op 2 maart 2020 redigeert directeur ... een vaststellingsfiche over het gebeuren. Daarin maakt zij melding van een klacht van de moeder van ... , die vastgesteld heeft dat ... een hoofdwonde had opgelopen en dat ... die wonde wijt aan het feit dat “meester ...” (... ..) op hem geroepen heeft toen hij uit zijn kamer was gekomen, dat hij (...) “zijn controle verloren” heeft en dat ... .. hem “toen bij de borst genomen heeft en hem op het bed geduwd” waarbij ... zijn hoofd gestoten heeft aan de rand van het bed. De vaststellingsfiche wordt op 9 maart 2020 aan de verzoeker overhandigd. Hij antwoordt daar op 13 maart 2020 op dat hij, ziende dat de deur van ...’s kamer op een kier stond en dat hij niet in bed lag, de deur opengedaan heeft en dat ... “van achter de deur op zijn bed” gesprongen is en zijn hoofd tegen de muur gestoten heeft; hij heeft wat later een bloedplekje op het hoofdkussen gezien en heeft het wondje met ijs gebed, waarna hij met zijn collega’s ... en ... en verpleegster ... vaststelde dat een hechting van de wonde nodig was; ... is dan met zijn mama uit de instelling vertrokken. Hij voegt daaraan toe dat de hoofdopvoeder hem noch zijn collega’s ingelicht heeft over ...’s versie.

Op 12 maart 2020 vraagt Algemeen Directeur ... aan de Onderzoeksce! GO! om “het in kaart brengen van het incident met leerling ... .. in het weekend van 1 maart 2020 met speciale aandacht voor de rol van opvoeder ... ..”. De raad van bestuur bevestigt die beslissing op 24 maart 2020.

De Onderzoeksce! GO! beëindigt haar verslag op 25 juni 2020. Zij concludeert: “We beschikken over een aantal aanwijzingen om aan te nemen dat de rol van de heer ... tijdens het incident met ... .. op 29 februari 2020 groter is dan hijzelf aangeeft.

De standvastigheid in het verhaal van ... wijst erop dat de heer ... wel degelijk ... vastgepakt heeft en op het bed gegooid heeft. Dat de heer ... hiermee de intentie had om ... effectief pijn te doen, konden we niet objectiveren, maar kon vanzelfsprekend vermeden worden als het bij een berisping was gebleven.

We gaan ervan uit dat de heer ... zijn controle verloren is omdat ..., een actief en ‘hyper kinetisch’ jongetje, op dat moment niet aan de verwachtingen voldeed van de heer .... Hierop heeft hij naar een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid ... bij het shirt van zijn pyjama vastgenomen en op zijn bed gegooid waardoor hij tegen de vensterbank gevallen is met een horizontale wonde tot gevolg. (...).”

Met een aangetekend schrijven d.d. 2 juli 2020 nodigt de Algemeen Directeur ... .. uit voor een hoorzitting. Hij stelt dat de raad van bestuur op 26 juni 2020 besliste dat de verzoeker een inbreuk op de plichtenleer kon verweten worden en dat de raad van bestuur het voornemen had de verzoeker tuchtrechtelijk te ontslaan wegens volgende tenlasteleggingen:

- Op 29 februari 2020 op een totaal misplaatste en pedagogisch onverantwoorde manier geïntervenieerd te hebben in de kamer van bewoner ... .. (°6 juni 2012) in IPO ..., waarbij u het kind in kwestie vastgepakt hebt en op zijn bed hebt gegooid, waarbij deze zich met het achterhoofd heeft gestoten aan de vensterbank, met een bloedende hoofdwonde als gevolg.
- Van het voorval van 29 februari 2020 pas melding gemaakt te hebben in leerplatform Zorg-o-line (ZOL) op woensdag 4 maart 2020 om 22.16u, dus ruim vier dagen na de feiten en hierover zelfs met geen woord gerept te hebben tijdens uw informeel contact met de hoofdopvoeder, de heer ..., de dag van de feiten zelf.

De hoorzitting, aanvankelijk gepland op 24 augustus 2020 wordt op vraag van de verzoeker uitgesteld naar 8 september 2020. De verzoeker verschijnt niet op die hoorzitting en de raad van bestuur beslist dan om hem bij verstek de tuchtstraf 'ontslag' op te leggen. Die beslissing wordt op 11 september 2020 naar de verzoeker opgestuurd.

Op verzet van de verzoeker, ingediend bij verzoekschrift van 17 september 2020 waarin melding wordt gemaakt van de gezondheidstoestand van de verzoeker, wordt hij met zijn raadsman gehoord door de raad van bestuur op 13 oktober 2020. Na nieuw beraad beslist de raad van bestuur de verzoeker de tuchtstraf van het ontslag op te leggen.

De tuchtstrafbeslissing wordt aan de verzoeker betekend met een aangetekend schrijven van 22 oktober 2020. Tegen die beslissing is het onderhavig beroep gericht.

2. Het procedureverloop

Meester ... heeft namens verwerende partij met een mail dd. 28 december 2020 het administratief dossier ingediend en bij aangetekend schrijven dd. 29 december 2020 een verweerschrift.

Per aangetekend schrijven en per mail van 15 december 2020 werden partijen regelmatig opgeroepen voor de hoorzitting waarop ze aanwezig of vertegenwoordigd waren.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

4.1. *Uit het beroepsschrift worden volgende middelen gedistilleerd:*

- De verzoeker betwist het bestaan van het eerste ten laste gelegd feit. Hij steunt daarvoor in essentie op volgende elementen: er zijn geen getuigen van het voorval; het onderzoeksrapport steunt op “de standvastigheid in het verhaal van ...” maar die standvastigheid blijkt uit niets, terwijl hijzelf in zijn verklaringen altijd consequent gebleven is; het onderzoeksrapport bevat fouten, onder meer de vermelding dat de verzoeker in 2002 na een negatieve evaluatie ontslagen werd; in ieder geval kan er slechts tuchtrechtelijk opgetreden worden wanneer de feiten “onomstotelijk vast staan”, wat zeker niet blijkt uit het verslag van onderzoek, dat integendeel uiting geeft aan twijfels. Het bestaan van de tweede tenlastelegging hangt samen met het bewijs van het eerste tuchtfout; hij heeft de problematiek op ZOL ingegeven

toen hij vernam dat zich een probleem stelde, zodat er wat dat betreft zeker geen inbreuk op de plichtenleer kan worden vastgesteld.

- Zijn rechten van verdediging zijn miskend doordat de hoofdopvoeder hem de dag van de feiten niet verwittigd heeft van het probleem maar achter zijn rug wel een dossier tegen hem samengesteld heeft. Hij werd, vooraleer de vaststellingsfiche werd opgemaakt en de tuchtzaak werd opgestart, nooit informeel om uitleg gevraagd, terwijl de directie wel de tijd vond om de versie van de mama te aanhoren en haar te adviseren klacht in te dienen. Zodoende heeft de verwerende partij ook gehandeld in strijd met artikel 19 van besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs (hierna: het besluit van 22 mei 1991).
- Er in een strafonderzoek hangend; het is onzorgvuldig om nu een tuchtrechtelijke veroordeling uit te spreken terwijl later het strafonderzoek mogelijk geseponeerd wordt bij gebrek aan bewijs.
- De strafmaat is niet in verhouding tot de feiten: op gevaar af het non bis in idem beginsel te schenden mag geen rekening gehouden worden met de tuchtstraf die hij eerder heeft opgelopen; er is geen reden de verzoeker definitief het vertrouwen te ontzeggen; dat ... zich niet meer veilig kan voelen en dat hij snel zijn geduld verliest is geen uitgemaakte zaak; hij heeft zich niet kunnen verdedigen over het standpunt dat hij geen plaats meer heeft in de instelling en in de scholengroep; de verwerende partij heeft geen rekening gehouden met het onderscheid tussen een inbreuk die opzettelijk dan wel onopzettelijk gepleegd is.

4.2. De verwerende partij stelt dat de raad van bestuur voor het bewijs van de feiten rekening gehouden heeft met alle gegevens van het dossier. Wat de miskening van de rechten van de verdediging betreft zet zij uiteen enerzijds dat geen regel een bestuur verplicht een personeelslid om uitleg te vragen alvorens een tuchtonderzoek wordt opgestart, dat de verzoeker zich voor de raad van bestuur heeft kunnen verdedigen en dat de directeur geen tuchtoverheid is en anderzijds dat artikel 19, §1 van het besluit van 22 mei 1991 toelaat dat het bestuur, voorafgaand aan het formeel opstarten van het tuchtonderzoek, zich inlicht over de zaak. Wat betreft de impact van het

strafonderzoek stelt de verwerende partij dat het onderzoek door de Onderzoekscollegie GO! alle relevante gegevens van de zaak aan het licht gebracht heeft en dat het bestuur op die basis een beslissing kon nemen zonder op de uitslag van strafonderzoek en de kwalificatie van de feiten door de strafrechtelijk bevoegde instanties te wachten. Wat de strafmaat betreft stelt de verwerende partij dat de verzoeker voor de tweede keer in korte tijd geweld gebruikt op een bewoner, dat moet voorkomen worden dat bewoners voor een derde keer het slachtoffer worden van geweld en dat het in aanmerking nemen van het professioneel verleden niets vandoen heeft met het non bis in idem-beginsel.

4.3. *Het bewijs van de ten laste gelegde feiten:*

4.3.1. De eerste tenlastelegging: handtastelijkheid tegen ... ..

Afgaand op de gegevens die blijken uit het verslag van onderzoek en de stukken waarop het steunt, neemt de Kamer van beroep volgend standpunt in:

4.3.1.1. Het staat vast dat ... op 29 februari 2020 een hoofdwonde opgelopen heeft en dat hij die hoofdwonde opgelopen heeft toen hij hetzij uit eigen beweging op zijn bed sprong hetzij op zijn bed geduwd werd door de verzoeker. Er waren geen rechtstreekse getuigen van het voorval.

Volgens de verklaring van de mama van ... d.d. 2 maart 2020 -zowel aan de politie als aan directeur ... - heeft ... haar verteld dat hij uit zijn kamer was gegaan en dat meester ..., toen hij hem zag, naar hem geroepen heeft, dat hij (...) toen “zijn controle verloren” heeft en dat de verzoeker “hem toen bij zijn borst” genomen heeft “en hem op het bed geduwd heeft”.

De collega's van de verzoeker die op 29 februari 2020 de dienst van de verzoeker overnamen en die als eersten geconfronteerd werden met de situatie, zeggen daarover: a) ...: “... vertelde me dat ... heen en weer aan het lopen was uit zijn kamer. ... is in zijn kamer gegaan en ... heeft zijn hoofd gestoten. ... De wonde heeft bijna niet gebloed ...

... heeft gezegd dat hij zijn hoofd gestoten had. Hij heeft zelfs niet geweend.”; b) ...: “Op het moment dat ik in de badkamer was met ... heeft ... verteld wat er gebeurd is aan de deuropening. Hij heeft toen verteld dat ... zich gestoten had omdat hij een berisping had gegeven dat hij in zijn kamer moest. Hij komt altijd uit zijn kamer. Het kwam over als iets banaals.” ... zegde haar “dat hij gevallen was. Hij heeft getoond aan ..., de kinesiste, dat hij op de vensterbank gevallen is.”; c) verpleegster ...: “... is met ..., die wat aan het jammeren was, tot bij mij gekomen. Er zat een schrikgevoel in hem.... ... heeft spontaan de naam van meester ... gezegd. ...Hij had zich gestoten met zijn hoofd aan de rand.” Voorts: “Ik weet nog goed dat ... in de namiddag in het deurgat stond en toen heb ik gevraagd wat er gebeurd was met .... Hij zei toen dat meester ... hard geroepen had, dat hij ... vastgepakt had, ... op het bed heeft gezegd (sic) en dat hij dan tegen de rand gebotst was” en tenslotte over haar gesprek met ... de avond van 29 februari 2020: “... had opnieuw wat schrik. Hij zei dat hij schrik had om naar meester ... te gaan.”

Personen die later van het gebeuren op de hoogte kwamen en het voorval enkel uit de tweede hand kennen verklaren: a) ..., maatschappelijk werker die aanwezig was toen de mama ... kwam afhalen: “Ik heb gevraagd wat er gebeurd was en ik denk dat hij toen gezegd heeft dat hij aan de deur stond van zijn kamer en dat de meester geroepen had in de gang dat hij op zijn kamer moest blijven. Hij is terug in zijn kamer gevluht en was hij verschoten”. b)..., hoofdopvoeder: “In de namiddag ergens krijg ik telefoon van .... Tijdens dat gesprek met ... zegt ... dat hij over het incident gepraat had met ... en dat ... gezegd heeft dat hij niet bij ... geweest was, maar wel geroepen had naar ... vanop een afstand.” En verder: “Ik heb de dag nadien (zondag 1 maart) contact opgenomen met mama na overleg met de directeur. De mama heeft mij toen het verhaal gedaan.” In de vermelding in het logboek van 1 maart 2020 door... is dat verhaal als volgt verwoord: “12.30 telefonisch contact met ... (mama ...) – ik stel haar de vraag wat er gisteren gebeurd is en wat ... verteld heeft: “er werd geroepen op ... door meester ... (omdat hij uit

zijn kamer was gekomen) – hierop had ... hem op zijn bed gesmeten (nam hem vast bij zij kraag aan de voorkant) met zijn achterhoofd op de vensterbank ... .. uitte ook dat hij bang is van meester ... ..”.

4.3.1.2. Bij die verklaringen voegt zich het relaas van het plaatsbezoek dat de onderzoekscol op 12 maart 2020 in aanwezigheid van ... aan het voorval heeft gewijd en waarbij hij aan de onderzoekers getoond en herhaald heeft hoe de verzoeker hem “vastgepakt” heeft (pag. 36 – 39 verslag).

4.3.1.3. De kamer van beroep stelt zich ten aanzien van die verklaringen en vaststellingen als volgt op: de verklaring van ... aan zijn mama dient ernstig genomen te worden. Er blijkt geen reden om te vermoeden dat ... een verklaring verzonnen heeft om de verzoeker in een slecht daglicht te stellen. Vraag is dan of er tegenindicaties bestaan die de onjuistheid van die stelling aannemelijk maken. De Kamer van beroep is van oordeel dat die tegenindicaties er niet zijn. Integendeel is er de verklaring van verpleegster ..., die zich goed herinnert dat ... haar enkele uren na het voorval zegde van ... gehoord te hebben dat hij ... “vastgepakt heeft en op het bed gezet”. Gewis gaat het om een verklaring uit de tweede hand en heeft ... ze zelf niet bevestigd, maar ook hier is er geen reden om aan de waarde van de verklaring te twijfelen. Ook de verklaring van ... dat de verzoeker gezegd heeft ... “een berisping” gegeven te hebben wijst in de richting van een conflict binnen de kamer.

4.3.1.4. Geplaatst aldus voor de verklaring van het slachtoffer en de ontstentenis van tegenindicaties, neemt de Kamer van beroep aan dat voldoende gegevens aanwezig zijn om bewezen te achten dat ... door toedoen van de verzoeker -vastnemen bij de trui- op het bed terechtgekomen is en zich gestoten heeft.

4.3.1.5. In de mate de tenlastelegging, waar aangenomen wordt dat de verzoeker ... “op zijn bed gegooit” heeft, laat uitschijnen dat de

verzoeker opzettelijk het kind geduwd zou hebben, volgt de Kamer van beroep de omschrijving van het tuchtfeit niet. Volgens haar tonen de gegevens van het dossier enkel aan dat de verzoeker het kind hardhandig bij de trui gegrepen heeft waardoor het ongelukkigerwijs op het bed terechtgekomen is en zich verwond heeft.

De tenlastelegging wordt derhalve als volgt genuanceerd: “Op 29 februari 2020 op een totaal misplaatste en pedagogisch onverantwoorde manier geïntervenieerd te hebben in de kamer van bewoner ... .. (° 6 juni 2012) in IPO ..., waarbij hij het kind in kwestie hardhandig aan de trui vastgepakt heeft waardoor het op zijn bed gevallen is en het achterhoofd gestoten heeft met een bloedende hoofdwonde als gevolg.”

4.3.2. B) De tweede tenlastelegging: Laattijdig mededeling van het voorval in het ZOL-platform.

4.3.2.1. De Kamer van beroep vertrekt van het principiële gegeven dat de overdracht bij een dienstwissel inhoudt dat in het ZOL melding moet gemaakt worden van alle voorvallen die van de opkomende personeelsleden enige actie vragen. Zij heeft evenwel oog voor enige nuance, in de zin dat op grond van praktische overwegingen, de personeelsleden zich beperken tot een mondeling gesprek en dat de geschreven notities zich beperken tot significante feiten die buiten de gewone routine vallen. Die aanname is des te redelijker, nu er noch in het algemeen noch bij de verwerende partij een instructie bestaat over de inhoud van de meldingsplicht.

4.3.2.2. Te dezen gaat de problematiek over een kind dat een hoofdwonde opgelopen heeft. Op zich is dit meer dan een routinematige klus -een oppervlakkige wonde kan een onderliggende kwaal verbergen- en er mocht dus verwacht worden dat dit in het ZOL geregistreerd werd.

4.3.2.3. Uit de verklaring van de personen die kort na de feiten met ... en de verzoeker omgingen, blijkt evenwel niet dat er op dat ogenblik sprake was van een incident dat de moeite loonde om opgevolgd te worden: het zal niet ongebruikelijk zijn dat een kind “jammert” (verklaring ...) en ... stelt zelf uitdrukkelijk dat de wonde haar “banaal” overkwam. Afgaand op die verklaringen enerzijds en de niet-abnormale houding van ... zelf anderzijds, is het aannemelijk dat het voorval door de verzoeker en de op dienst aanwezige personeelsleden werd aanzien als een routineklus die geen bijzondere aandacht verdiende. Het feit dat de verzoeker de wonde van ... verzorgd heeft en dat hij er met zijn collega's over gesproken heeft toont aan dat hij de verwonding niet genegeerd of bewust verborgen gehouden heeft. Nu dus iedere betrokkene er op het ogenblik van de overdracht van de dienst vanuit blijkt te zijn gegaan dat er met ... niets bijzonders aan de hand was, is het ook niet verwonderlijk dat, zoals hij zelf aangeeft, de verzoeker het feit pas gemeld heeft toen hij vernam dat er commotie was ontstaan.

4.3.2.4. Het niet onmiddellijk melden van het voorval in het ZOL-systeem kan niet als een tekortkoming aan de verzoeker aangerekend worden.

4.4. *De wisselwerking tussen het strafonderzoek en de tuchtvervolgning.*

4.4.1. ... heeft bij de politie klacht ingediend en er is proces-verbaal opgesteld. De gerechtelijke overheden hebben, voor zover bekend, over die klacht nog geen uitspraak gedaan.

4.4.2. Heeft een bestuur de mogelijkheid om, met het oog op een correcte feitenvinding, een tuchtvordering op te schorten tot die uitspraak is verkregen, dan is dat geen verplichting. Er wordt zelfs aangenomen dat het bestuur de verplichting heeft om de zaak op te volgen en, zo mogelijk, met een eigen onderzoek de nodige inlichtingen in te winnen om de zaak uit te

klaren om aldus de betrokkene niet langer dan nodig in de onzekerheid te houden.

4.4.3. In dit geval heeft de verwerende partij de Onderzoeksceel GO! ingeschakeld, die alle betrokkenen verhoord heeft en alle elementen onderzocht heeft. Daarmee achtte de raad van bestuur zich volledig voorgelicht en in staat om de tuchtvervolgning te voeren. Dat is ook de mening van de Kamer van beroep. De verzoeker zet overigens niet uiteen welke gegevens niet in het verslag van de Onderzoeksceel aan bod zijn gekomen en nuttig bij de zaak zouden kunnen betrokken worden.

De gedachte dat de Kamer van beroep, door zich nu over de tuchtzaak uit te spreken, na een toekomstige beslissing of uitspraak van de gerechtelijke overheden, misschien zal moeten vaststellen dat de tuchtstrafbeslissing onregelmatig is, weegt in dit geval niet op tegen de vaststelling dat het onderzoeksverslag voldoende gegevens oplevert om de zaak onmiddellijk te behandelen.

4.4.4. Er is geen reden op de uitslag van het strafonderzoek af te wachten.

4.5. *De miskennis van de rechten van de verdediging en van artikel 19 van het besluit van 22 mei 1991.*

4.5.1. De verzoeker is van oordeel dat zijn rechten geschonden zijn doordat, buiten zijn weten om en zonder dat hij daarover informeel uitleg kon geven, het bestuur een onderzoek gevoerd heeft op grond van een eenzijdige verklaring van de mama van ... -zij zelfs aangespoord is om een klacht neer te leggen- en een vaststellingsfiche is opgemaakt.

4.5.2. De rechten van verdediging, als geregeld door het besluit van 22 mei 1991, waarborgen het personeelslid concrete tegenspraak vanaf het ogenblik dat de tuchtprocedure opgestart is. Dit is het ogenblik waarop de bevoegde overheid -hier de raad van bestuur- formeel beslist om een tuchtprocedure te voeren en dit ter kennis van de betrokkene brengt. Al wat aan die beslissing

voorafgaat maakt het voorafgaand informeel onderzoek uit. Er is de Kamer van beroep geen tekst of beginsel bekend dat een schoolbestuur verplicht om bij het inwinnen van inlichtingen over de gedraging van een personeelslid, de betrokkene te betrekken. Het schoolbestuur heeft in deze geen onregelmatigheid begaan door op basis van de klacht van de mama van ..., de aangelegenheid buiten zijn medeweten te onderzoeken.

4.6. *De strafmaat.*

4.6.1. De raad van bestuur heeft rekening gehouden met de tuchtstraf van één dag schoring die de verzoeker op 18 november 2019 opgelegd gekregen heeft wegens hardhandig optreden tegen een bewoner van de instelling en waarbij de raad van bestuur overwoog dat hij zich beperkte tot een symbolische sanctie maar erop wees dat recidive tot minder clementie zouden leiden. Het in aanmerking nemen van die straf bij de beoordeling van de strafmaat in deze is geen schending van het non bis in idem-beginsel.

4.6.1.1. De raad van bestuur heeft het ontslag van de verzoeker in essentie gesteund op zijn overtuiging dat hij de verzoeker niet langer kon toelaten om met kwetsbare jongeren die in de instelling hun thuis hebben, om te gaan. Volgens hem heeft een opvoeder die als verzoeker “met jongeren omgaat en zo snel zijn geduld verliest als de jongeren zich niet gedragen zoals hij wil, geen plaats in het IPO”. En daarom heeft de verzoeker geen toekomst meer in het IPO.

4.6.1.2. De Kamer van beroep begrijpt dat opvoeders in instellingen als het IPO geconfronteerd worden met moeilijke situaties en veel uitdagingen. Dit neemt niet weg dat het respect voor de fysieke integriteit een basisregel is die hun handelen moet leiden. Een kind fysiek aanpakken -hier het vastnemen bij de pull zodat het kind zijn evenwicht verliest-, is ontoelaatbaar, verdient geen clementie en noodzaakt een strenge straf. Komt daarbij dat de verzoeker niet aan zijn proefstuk is: hij kreeg op 18 november 2019 een tuchtstraf voor een misdraging die in dezelfde sfeer gelegen is.

4.6.1.3. De Kamer van beroep meent wel dat het ten laste gelegde feit in perspectief geplaatst moeten worden: uit geen gegeven blijkt dat de verzoeker opzet kan verweten worden, veeleer dat hij bij de benadering van ..., zijn geduld verloren heeft. Dat de verzoeker een strenge straf verdient staat buiten kijf, maar het ontslag komt de Kamer van beroep toch te zwaar voor, nu zij het goed mogelijk acht dat de verzoeker, zou hij zich -in overleg met het schoolbestuur- laten begeleiden om zijn opvliegendheid in alle omstandigheden onder controle te houden, weer in dienst komt en vervolgens met een nauwgezette opvolging in het kader van de bestaande evaluatieprocedure, zijn functie van opvoeder weer opneemt.

4.6.1.4. In de gegeven omstandigheden is de Kamer van beroep van oordeel dat de schorsing voor de duur van één jaar de gepaste maatregel is.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het
Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde
personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de
evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals
gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 20 januari 2021;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of we het strafonderzoek moeten afwachten alvorens te beslissen met 1 stem voor en 6 stemmen tegen;

Na geheime stemming over de vraag of bewezen is dat verzoeker ... een duw gegeven heeft met 6 stemmen voor en 1 stem tegen;

Na geheime stemming over de vraag of tenlastelegging 2 bewezen is met unanimititeit voor;

Na geheime stemming over de vraag of tenlastelegging 2 een tuchtfeit is met 1 stem voor en 6 stemmen tegen;

Na geheime stemming over de vraag of de tuchtstraf “het ontslag” bevestigd wordt met unanimititeit tegen;

Na geheime stemming over de vraag of de tuchtstraf “schorsing voor één jaar” opgelegd wordt met unanimititeit voor;

Enig artikel

De beslissing van 13 oktober 2020 van de Raad van Bestuur van de ..., houdende het opleggen van de tuchtstraf 'het ontslag' van de heer ... .. wordt niet bevestigd. De tuchtstraf 'schorsing voor één jaar' wordt opgelegd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 20 januari 2021.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw P. DE VIS, mevrouw H. ELOOT en de heer P. HENNES
vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren D. DIETRICH, G. ACHTEN en A. VANDROMME, vertegenwoordigers
van de vakorganisaties;

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en
voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS,

A.VANDENDRIESSCHE